

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta lege propune extinderea recunoașterii unei stări de fapt, respectiv aceea că încă există categorii de personal care, deși și-au desfășurat activitatea concertă în condiții care le-ar da dreptul de a fi încadrate în categoria locurilor de muncă în condiții speciale, legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice încă nu le recunoaște și acestor persoane drepturile aferente condițiilor în care și-au desfășurat activitatea profesională.

În acest context, constatăm că unele persoane nu beneficiază de prevederile acestei legi, deși prin natura activității desfășurate s-au expus acelorași condiții și riscuri profesionale la care s-au expus și alte persoane, cărora legea le recunoaște încadrarea în categoria locurilor de muncă în condiții speciale.

Este nerealist și discriminatoriu ca legea să recunoască încadrarea în categoria locurilor de muncă în condiții speciale pentru o persoană care, spre exemplu, îndeplinea funcția de șef de depozit, fără a le recunoaște contribuția și expunerea la factorii de risc și persoanelor care realizează activitatea de transport, încărcare-descărcare materiale, precum și persoanelor însărcinate cu primirea și distribuirea materialelor.

Pentru aceste considerente, propunem ca în categoria locurilor de muncă în condiții speciale să fie adăugate și locurile de muncă ale persoanelor care au îndeplinit funcțiile de șofer, respectiv primitor-distribuitor.

A doua modificare pe care o propunem vizează extinderea recunoașterii riscurilor profesionale și a condițiilor speciale de muncă și pentru salariații care, în perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001, derulând activitățile și ocupând funcțiile prevăzute la lit. k) a alin.(1) a art. 30 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, au fost încadrați în grupa a II-a de muncă, conform legislației în vigoare la momentul respectiv.

În prezent, pentru salariații care au derulat activitățile prevăzute la lit. k) a alin.(1) a art. 30, legea asimilează stagiul de cotizare în condiții speciale de muncă doar pentru persoanele care au fost încadrate în grupa I de muncă.

Prin urmare, propunem asimilarea stagiului de cotizare în condiții speciale de muncă prevăzut la art. 30 alin. (1) lit. k), pentru perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001, în care salariații au desfășurat activități dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. k), ocupând funcțiile specificate acolo, și pentru locurile de muncă încadrate conform legislației anterioare în grupa a II-a de muncă.

În concluzie, se poate constata faptul că, pe de o parte, situația persoanelor care au îndeplinit funcțiile de șofer, respectiv primitor distribuitor este și asemănătoare, și comparabilă cu situația celorlalte categorii de angajați cărora li se recunoaște încadrarea în condiții speciale de muncă, și, pe de altă parte, se poate constata că același lucru reiese și prin compararea situației persoanelor încadrate în grupa I de muncă cu persoanele încadrate în grupa a II-a de muncă.

Situațiile sunt atât de asemănătoare și comparabile încât este foarte dificil – dacă nu imposibil - a justifica aplicarea unui tratament legal diferit, iar Constituția, Convenția CEDO dar și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului interzic **discriminarea, respectiv tratarea diferită a unor persoane aflate în situații identice sau comparabile**, pe de o parte, și **lipsa unei justificări obiective pentru un asemenea tratament**, pe de altă parte.

Având în vedere cele expuse, vă rog să primiți prezentul proiect spre dezbateră și adoptare.

Ion-Alin-Dan IGNAT

Deputat PNL

